

er væsentligt begrundet i, at man har troet, at det neppe var Statens Sag at bidrage et saa betydeligt Beløb til Forsøg med Ismeierier, ikke fordi man anser Forsøgene for uhenfigtsmæssige eller for at være uden stor Betydning, men fordi man har troet, at de, der i den første Tid have den største Fordel af disse Forsøg, nemlig de vedkommende større Landeieendomsbesiddere, ogsaa bør bidrage noget Mere dertil. Dette gjælder ikke blot dem, som foretage Forsøgene, men ogsaa de Andre. Det ligger i Sagens Natur, at det bør være de større Landeieendomsbesiddere, der bør gaa foran med Hensyn til saadanne større Opfindelser paa Landvæsenets Omraade, men de skunne naturligvis ogsaa Flyden og tage den største Fordel af saadanne Forbedringer. Derfor har man ment, at det ikke er Statens Sag at give hele Bidraget, men at det var rimeligt, at de større Eiendomsbesiddere eller en Forening, der repræsenterede disse Besiddere, ydede Tilskud til disse Niemed i en noget høiere Grad, end det maaske hidtil har været Tilfældet. — De øvrige Vædringsforslag skal jeg forbigaa; derimod skal jeg gjøre en Bemærkning med Hensyn til et Nummer i Betænkningen, nemlig Nr. 55 vedrørende Holbæk Amts Landboforening. Udvalget har i Aar ikke gjenoptaget det Forslag, som i Fjor var stillet om et Tilskud til denne Forening. Grunden dertil er den, at man har faaet meddelt, at Landboforeningen vilde afholde en Generalforsamling i indværende Maaaned, og paa denne Generalforsamling vilde der blive taget en endelig Beslutning om, hvor vidt og i hvilken Udstrækning der vilde blive Brug for et saadant Tilskud fra Staten. Generalforsamlingen har fundet Sted, og der er indkommet et Andragende til Udvalget i Gaar, som gaar ud paa, at Foreningen ligesom i Fjor ønsker Tilskud fra Statskassens Side. Andragendet har ikke været for i Udvalget, og jeg vil derfor henholde mig til Betænkningen, i hvilken det staar, at det vil blive gjort til Gjenstand for Overveielse imellem 2den og 3die Behandling. — I Betænkningens Nr. 61 findes en Henstilling vedrørende tekniske Skoler, paa hvilken jeg venter, at den ærede Minister vil give Svar i dette Møde. — Endelig er der en Bemærkning i Betænkningens Nr. 63 vedrørende Staldrumsgodtgjørelse til Kommunerne i Odense, Randers og Aarhus. Ærede Medlemmer ville erindre, at disse Fordringer paa en Forhøielse af Staldrumsgodtgjørelse etc. Gjenangere fra for et Par Aar tilbage, og at Folkethinget hidtil har modsat sig Forhøielsen; i Fjor modsatte man sig den, fordi man ikke fandt, at der forelaa tilstrækkelige Oplysninger. Nu er det ganske vist forekommet Udvalget, saaledes som det er udtalt i Betænkningen, at det havde været rimeligt, om Ministeren havde benyttet sin Ret i Følge Loven af 1850 til, at faae en Voldgiftskjendelse i dette Spørgsmaal, men man har ikke kunnet negte, at der er en vis Sandsynlighed for,

at efter de Vicitationer, som ere afholdte, vilde Voldgiftskjendelsen neppe have ført til noget andet Resultat; man kan ganske vist ikke vide det, men der er i ethvert Tilfælde overveiende Sandsynlighed for, at der ikke kunde skaffes billigere Staldrum. Man har nu lige overfor disse Kommuner, som paa Grund af de Kontrakter, Folkethinget fravaadede, men som den daværende Minister med megen Kraft fik sat igjennem hos Kommunerne, disse blodige Kontrakter, som kunne være haarde nok for Kommunerne, ment, at man ikke vilde gjøre dem haardere end nødvendigt, og man er derfor gaaet ind paa den forhøiede Staldrumsgodtgjørelse, en Forhøielse til 3 Kroner maaenlig pr. Hest i Odense, Randers og Aarhus, men man har taget det udtrykkelige Forbehold, som ifølge hele Folkethingets Stilling var nødvendigt, nemlig ifølge den Stilling, Folkethinget hidtil har indtaget og navnlig indtog i Aaret 1874—75 til de af Krigsministeriet afluttede Kontrakter. Det vil erindres, at Folkethinget bestemt modsatte sig saadanne Kontrakter som skadelige for Kommunerne, men navnlig som foregribende for en Garnisonslov; Forhandlingerne derom vilde være i de fleste Medlemmers friske Minde, saa jeg skal ikke nærmere gaa ind paa dem, men det vil findes naturligt, at, naar man er gaaet til en saadan Indrømmelse lige overfor Kommunerne, kunde det kun ske i Henhold til det udtrykkelige Forbehold, at man ikke anerkjendte disse Kontrakter. For at give dette Forbehold nogen Betydning har man dertil knyttet den Forudsætning, som man venter Ministeren vil udtale sig om og forhaabentlig gaa ind paa, at der fra Ministeriets Side standes med Byggeforetagender og ikke kræves yderligere Fortsættelse af vedkommende Byggeforetagender, forinden der foreligger en Garnisonslov, og det ikke blot af Hensyn til vedkommende Kommuner, men ogsaa for, at en Garnisonslov ikke endnu mere, end hidtil er slet, skal præjudiceres. Jeg skal forøvrigt, førend den ærede Minister har udtalt sig, og inden jeg har hørt Udtalelser fra andre Sider, ikke komme nærmere ind paa dette, men afvente, hvad den ærede Minister i saa Henseende kan have at sige. — Ved Indenrigsministeriets Budget paa § 26 findes der et Vædringsforslag, som jeg skal omtale, nemlig vedrørende Arrester. Forslaget er ikke nærmere motiveret, men dog tilstrækkelig motiveret, idet jeg venter, at Ministeren vil udtale sig om, hvorvidt han vil være i Stand til — jeg vil ikke sige at fremtvinge, men bevirke, at Kommunen i saa Henseende opfylder sine Forpligtelser. Paa § 27 findes der et Vædringsforslag, som jeg skal omtale, nemlig Forslagets Nr. 209, vedrørende en Udvidelse af Tolne Goldeplads. Det vil ses, at Udvalget har foreslaaet en Nedsættelse fra 28,000 til 22,000 Kr., hvilket er begrundet i, at man har fundet Overflaget vel luxuriøst. Overflaget gaar nemlig ud paa, at Bygningen